

The Walt Disney Company Polska

prezentuje

Reżyseria:
Chris Buck, Jennifer Lee

Obsada
(polska wersja językowa):

Anna Cieślak

Czesław Mozil

Katarzyna Łaska

Paweł Ciołkosz

Grzegorz Kwiecień

w kinach od 29 listopada
www.disney.pl/kraina-lodu

OBSADA (POLSKA WERSJA JĘZYKOWA)

ANNA (dialogi)	ANNA CIEŚLAK
ANNA (wokal)	MAGDALENA WASYLIK
ELSA (dialogi)	LIDIA SADOWA
ELSA (wokal)	KATARZYNA ŁASKA
HANS (dialogi)	GRZEGORZ KWIECIEŃ
HANS (wokal)	MARCIN JAJKIEWICZ
KRISTOFF (dialogi i wokal)	PAWEŁ CIOŁKOSZ
OLAF (dialogi i wokal)	CZESŁAW MOZIL
DUKE	KRZYSZTOF DRACZ
KRÓL	MIŁOGOST RECZEK
OAKEN	JACEK KRÓL
PABBIE	JANUSZ R. NOWICKI

TWÓRCY POLSKIEJ WERSJI JĘZYKOWEJ

Reżyseria dubbingu	Wojciech Paszkowski
Dialogi	Jan Wecsile
Kierownictwo muzyczne	Agnieszka Tomicka
Teksty piosenek	Michał Wojnarowski
Dystrybucja	The Walt Disney Company Polska
Czas trwania filmu	90 min
Data premiery (Polska)	29 listopada 2013

KRÓTKO O FILMIE

„Kraina lodu” to porywająca, pełna przygód animowana komedia adresowana do całej rodziny. Film został wyprodukowany w studiu animacyjnym Walta Disneya we współpracy z twórcami „Zapłątanych”.

Anna wyrusza na wielką wyprawę, by odnaleźć swoją siostrę Elbę, której magiczna moc uwięziła królestwo Arendelle w okowach wiecznej zimy. W poszukiwaniach towarzyszy jej Kristoff, przed którym górskie szlaki nie kryją żadnych tajemnic i jego lojalny renifer Sven. Podczas misji ocalenia królestwa przyjaciele zmierzają się z surową pogodą, napotkają niebotyczne góry, tajemnicze trolle i zabawnego bałwana o imieniu Olaf.

„Kraina lodu” to przepiękna animowana rozrywka dla całej rodziny.

ZAPOMNIJ, ŻE OGLĄDASZ ZWYKŁY FILM

Walt Disney Animation Studios („Zapłątani”, „Ralph Demolka”) przedstawia „Krainę lodu”, zapierającą dech w piersiach komedię przygodową inspirowaną baśnią „Królowa śniegu” Hansa Christiana Andersena.

Anna wyrusza na wielką wyprawę, by odnaleźć swoją siostrę Elbę, której magiczna moc uwięziła królestwo Arendelle w okowach wiecznej zimy. W poszukiwaniach towarzyszy jej Kristoff, przed którym górskie szlaki nie kryją żadnych tajemnic i jego lojalny renifer Sven. Podczas misji ocalenia królestwa przyjaciele zmierzają się z surową pogodą, napotkają niebotyczne góry, tajemnicze trolle i zabawnego bałwana o imieniu Olaf.

Reżyser Chris Buck wyjaśnia: „Mimo, iż *Kraina lodu* oparta jest na klasycznej baśni Andersena, to nasza opowieść ma zdecydowanie odrębny charakter tak pod względem zawartości, jak i stylu. Jest niezwykle uczuciowa, pełna akcji, przygody, magii i niezapomnianych postaci”.

„Opowieść ta bierze swój początek z prostego pomysłu na historię o sile rodziny, a rozrosła się do znacznie większych rozmiarów” – dodaje Jennifer Lee, reżyserka i autorka scenariusza. „Mówi o walce ze strachem i odkrywaniu prawdziwej istoty miłości” – kontuuje Lee.

Film wyreżyserował Chris Buck („Tarzan”, „Na fali”) i Jennifer Lee (scenariusz do „Ralph Demolki”), a wyprodukował Peter Del Vecho („Księżniczka i żaba”, „Kubuś i przyjaciele”). Postaciom w oryginalnej wersji językowej głosów użyczają: Kristen Bell („Chłopaki też płaczą”, „Hit & Run”, serial telewizji Showtime „Kłamstwa na sprzedaż” oraz broadwayowska wersja „Czarownicy z Salem”) jako Anna, Idina Menzel (broadwayowskie musicale „Wicked” i „Rent”, film „Zaczarowana”) jako Elsa, Jonathan Groff (film „C.O.G.”, którego premiera miała miejsce na tegorocznym Festiwalu Filmowym Sundance, „Zdobyc Woodstock”, serial telewizji Fox „Glee”, broadwayowski musical rockowy „Przebudzenie wiosny”) jako góral Kristoff oraz Josh Gad („Stażyści”, „Miłość i inne używki”, broadwayowska produkcja „The Book of Mormon”) jako przesympatyczny bałwan Olaf. W obsadzie usłyszymy również Santino Fontanę (broadwayowski „Kopciuszek”, „Brighton Beach Memoirs”, „Billy Elliot”) jako przystojnego członka rodziny królewskiej – Hansa, który wpada w oko Annie; Alana Tudyka („Ralph Demolka”, „42”) jako Księcia Weselton; Chrisa Williamsa („Piorun”, „Jednostka przygotowawcza”) jako Oakena; oraz Ciarána Hindsa („Gra o tron”) jako Grandpabbiego.

Producent wykonawczy John Lasseter tak opowiada o „Krainie lodu”: „Od samego początku mieliśmy poczucie, że tworzymy bardzo wyjątkowy film. Jesteśmy z niego niesamowicie dumni. *Kraina lodu* jest zakorzeniony w starodawnej baśni, co stanowi hołd dla dziedzictwa Walt Disney Animation Studios. Jednocześnie jednak charakteryzują ją wyraziste postaci, rozmach opowieści i doskonała realizacja wizualna odpowiadające na zapotrzebowanie dzisiejszej widowni”.

Akcja filmu rozgrywa się w fikcyjnym królestwie Arendelle, dla którego inspiracją wizualną były spektakularne krajobrazy Norwegii – od pokrytych śniegiem szczytów górskich po uśpione fiordy. Jennifer Lee opowiada: „Środowisko stanowi integralny

element naszej historii. Elsa posiada magiczną moc tworzenia śniegu i lodu. Nie potrafi jej jednak kontrolować i przypadkowo wyzwala nieokiełznaną śnieżycę zagrażającą jej ojczyźnie”.

„Nasz zespół naprawdę wysoko podniósł poprzeczkę jeśli chodzi o animację śniegu i lodu” – dodaje Chris Buck. „W filmie animowanym niełatwo wiarygodnie odwzorować lód. Odpowiedni efekt wizualny osiągnięto dzięki zakrojonym na szeroką skalę badaniom i opracowaniu przełomowej technologii. W ten sposób powstał naprawdę piękny, bezprecedensowy film”.

W „Krainie lodu” zastosowano szeroką paletę środków inspirowanych wyjątkową architekturą, kulturą i tradycją Norwegii, dzięki którym widzowie czują się zanurzeni w opowieści. Jak mówi Peter Del Vecho: „Film ten zrealizowano z wielkim rozmachem, dzięki czemu ma on rzadką zdolność wciągania widza. Łatwo jest uwierzyć, że to miejsce istnieje i poczuć jego magię. Łatwo zapomnieć, że ogląda się film.

„To jest cel, do którego dąży każdy realizator, artysta i animator w studiu Disneya. Zrealizowane w Walt Disney Animation Studios filmy, takie jak *Zaplątani* czy *Ralph Demolka* pomogły nam wejść z *Krainą lodu* na nowy, wyższy poziom. Historia ta opowiedziana jest z takim rozmachem, a postaci są tak wyjątkowe i nowe, że oddziałują na widza w sposób zupełnie niespotykany” – kontynuuje Del Vecho.

W filmie usłyszymy piosenki specjalnie skomponowane przez zdobywcę nagrody Tony® Roberta Lopeza („The Book of Mormon”, „Avenue Q”) oraz Kristen Anderson-Lopez („In Transit”, „Kubuś i przyjaciele”), jak również muzykę autorstwa Christopa Becka (nagrodzona Oscarem® krótkometrażówka „Paperman”).

JAK POWSTAJE WSPÓŁCZESNY KLASYK

Filmowcy budują współczesną opowieść z wyjątkowymi postaciami i elementami uwielbianej przez wszystkich baśni

„Kraina lodu” oparta jest na motywach „Królowej śniegu” Jana Christiana Andersena. Baśń tę opublikowano po raz pierwszy w 1845 roku i już sam Walt Disney widział w niej potencjał filmowy. Oczywiście ideą było uchwycenie esencji opowieści i przedstawienie jej w duchu współczesnych disneyowskich klasyków, takich jak „Mała syrenka” z 1989 roku, która też zresztą jest kinową adaptacją baśni Andersena. Wyzwania podjął się kilka lat temu reżyser Chris Buck.

„Królowa śniegu” opowiada o walce dobra ze złem symbolizowanym przez stłuczone diabelskie lustro, którego odłamek dostaje się do oka Kaja. Chłopiec od tego czasu postrzega wszystko co dobre i piękne jako złe i brzydkie. „Zainspirowała nas ta walka, jak również ogólne przesłanie baśni” – opowiada reżyser. „Frapowała nas też Gerda, dziewczynka pragnąca ocalić Kaja. Z jej najważniejszych cech – optymizmu, miłości, siły i determinacji – z czasem zrodziła się nasza Anna” – dodaje.

Jednak sama Królowa śniegu przysporzyła zespołowi twórców sporych problemów. Jennifer Lee, która pierwotnie była współautorką scenariusza, a później została

zwerbowana do współreżyserowania filmu, twierdzi, że w andersenowskiej baśni tytułowa bohaterka była nieco tajemnicza. „W pierwotnej wersji opowieści jest to postać bardziej symboliczna. Wiedzieliśmy, że w *Krainie lodu* musimy obdarzyć ją własnym głosem, aby przybliżyć ją współczesnej publiczności”.

„Chcieliśmy, aby ten film był ponadczasowy” – mówi dalej Lee. „Chcieliśmy stworzyć coś współczesnego i zrozumiałego. Doszliśmy do wniosku, że uczuciem negatywnie wpływającym na nasze postrzeganie świata i zagrażającym relacjom z innymi ludźmi jest strach. Każda scena w tym filmie w jakimś stopniu opowiada o rodzinie i miłości, które przeciwstawia strachowi. A Elsą kieruje właśnie strach”.

Elsa nie potrafi kontrolować swojego daru tworzenia śniegu i lodu, co w dzieciństwie doprowadziło do tragicznego wypadku podczas zabawy z siostrą Anną. Mała Anna jest zachwycona magicznymi zdolnościami siostry. Cały dom wypełniają hałdy śniegu, pośród których dziewczynki beztrosko baraszkują. Jednak czary wymykają się spod kontroli i ich ofiarą pada Anna. Od tamtego dnia Elsa żyje w strachu, że znów zrobi krzywdę siostrze, w związku z czym zaczyna unikać tej jedynej osoby na świecie, którą darzy prawdziwą miłością. Chris Buck wyjaśnia: „Anna nie pamięta tego zdarzenia i dorastając stara się zbliżyć do Elsy. W wyniku tych wydarzeń przez większą część życia jest zmuszona do poszukiwania własnej drogi”.

Jennifer Lee tak mówi o Annie: „Przypomina mi ona wiele dziewcząt, wśród których dorastałam. Jest bliska nam wszystkim jako prawdziwa współczesna bohaterka. Jest na swój sposób silna i nieustraszona, ale nie pozbawiona wad. Nie jest ideałem i to mi się w niej podoba. Przeszła naprawdę długą drogę, zanim jej osobowość osiągnęła ostateczny kształt. Jest świadoma swojej siły, ale jednocześnie wesoła i obdarzona wyjątkowym poczuciem humoru”.

Historia zerwanych więzów rodzinnych zmienia bieg, kiedy dorosła już Anna postanawia rozmówić się z Elsą. Niechcący wyzwala przy tym zduszone uczucia siostry. Ich eksplozja ujawnia wszystkim długo skrywany sekret. Elsa ucieka z Arendelle, zostawiając za sobą królestwo w okowach wiecznej zimy. Anna wyruszając na wyprawę w poszukiwaniu siostry prosi o pomoc Kristoffa, przed którym górskie szlaki nie kryją żadnych tajemnic. Chris Buck wyjawia: „Podobał nam się pomysł postaci niezbyt często spotykanej w filmach Disneya. To zwykły facet. Bałagani, nie sprząta i wciąż zaskakuje. Mieszka w górach otaczających Arendelle ze swoim najlepszym kumplem – reniferem Svenem”.

Druga reżyserka tłumaczy: „Kristoff jest bardzo ważny w tej opowieści, ponieważ nie boi się zakwestionować punktu widzenia Anny”.

Stawiając czoła trudom poszukiwań Kristoff i Anna spotykają dziwnie znajomego bałwanka o imieniu Olaf potrafiącego zaskoczyć tak ich, jak i publiczność. Jennifer Lee opowiada: „Po ucieczce z Arendelle Elsa zaczyna eksperymentować z magią. Stworzony przez nią bałwan powstał ze wspomnień szczęśliwego dzieciństwa u boku Anny. Olaf ucieleśnia tę czystą niewinność i dziecięcą radość. Jest przezabawny! Kiedy tylko obdarzyliśmy go tymi cechami, natychmiast ożył. Całkowicie ignoruje świat zewnętrzny. Jest jedyną postacią, w której nie toczy się walka strachu z miłością. On jest miłością”.

Jak dodaje Buck: „Dla zespołu animatorów Olaf był jak wielkie pudło klocków. Postać ta składa się z trzech kul śnieżnych, które mogą rozpadać się i łączyć w różnych konfiguracjach. Może dowolnie poruszać oczami, nos też nie ma ściśle ustalonego miejsca na twarzy. Ręce z patyków odpadają. Animatorzy mogli robić z nim, co im się żywnie podobało”.

Lee opowiada: „Olaf przeszedł wiele zmian w fazie projektowania. Miał ogromny potencjał. Odnaleźliśmy klucz do tej postaci, kiedy zadaliśmy sobie pytanie: co myśli bałwan? Zaczęłam opisywać Olafa jako chłopca w wieku około 12 lat. Jest wesoły, bezpośredni, bardziej doświadczony, niż przedszkolak, ale nadal niewinny. Następnie zaangażowaliśmy Josha Gada i postanowiliśmy pobawić się trochę tą postacią w scenie pierwszego spotkania z Kristoffem i Anną. Ubawiliśmy się po pachy improwizując i odkrywając prawdziwą naturę Olafa. To było to. Tej sceny nie musieliśmy powtarzać.

Producent Peter Del Vecho dodaje: „Chcieliśmy oprzeć sceny komiczne i dramatyczne na postaciach i sytuacjach. Olaf jest jednym z najśmieszniejszych bohaterów tego filmu, ale cechuje go również niewinny punkt widzenia, który pozwala mu wypowiadać kwestie trafiające prosto do serca”.

Według producenta, Olaf odzwierciedla prawdziwe piękno „Krainy lodu”. „Film jest pełen zwrotów akcji. Zawiera oczywiście wszystkie elementy, których publiczność oczekuje od filmu Disneya, jest zabawny i łapie za serce, ale jednocześnie potrafi zaskoczyć. To właśnie podoba mi się w tej produkcji”.

WIELKA PRZYGODA ROZGRYWAJĄCA SIĘ W OSZAŁAMIAJĄCEJ SCENERII

Zapierający dech w piersi krajobraz, architektura i stroje ludowe Norwegii oraz lodowy hotel w Quebecu inspiracją dla kierownika artystycznego

Scenariusz „Krainy lodu” wymagał osadzenia akcji w monumentalnej scenerii gór, śniegu, lodu i zamków. Autorzy filmu ponownie nawiązali w tej kwestii do baśni Hansa Christiana Andersena, która dzieje się w Skandynawii. Zespół produkcyjny tworząc fikcyjne królestwo Arendelle wykorzystał szczegóły z krajobrazu Norwegii. Położone jest ono nad fiordem i spotkać można tam charakterystyczne budowle, takie jak kościoły słupowe. Strome, majestatyczne góry stanowią idealne tło dla przygód Anny i Kristoffa.

Reżyser Chris Buck wyjaśnia: „W pewnym sensie jest to film drogi, więc sceneria stanowi integralny element opowieści. Jednym z moich pierwszych mentorów był Eric Larson, jeden z Dziewięciu Staruszków Disneya (Disney's Nine Old Men). Zawsze powtarzał: Świat, który tworzymy nie musi być prawdziwy, ważne żeby był wiarygodny. A więc, o ile sceneria tego filmu w założeniu nie jest repliką skandynawskiego krajobrazu, bo chcieliśmy stworzyć jego własną wersję, to widzowie będą postrzegali ją jako coś znajomego.”

Kierownik artystyczny Michael Giaimo dodaje: „Chcieliśmy stworzyć intymny świat posiadający magiczną i dynamiczną scenerię, który mógłby być łatwo rozpoznawalny przez kolejne pokolenia widzów. W Norwegii znaleźliśmy kulturowe tło, jakiego

wcześniej nie eksplorowaliśmy. Pomyśleliśmy zatem: Fajnie byłoby połączyć monumentalną przyrodę, architekturę i estetykę kostiumów ludowych tego kraju. Można odnieść wrażenie, że świat ten pochodzi z disnejowskiego klasyka, jednak jest on całkowicie inny”.

Gaimeo i jego zespół inspirowali się norweskim bunadem – tradycyjnym bogato zdobionym i kolorowym strojem ludowym. W całym filmie przewija się też rosemaling, styl zdobnictwa ludowego występujący w różnych okresach historii Norwegii. Widzowie odnajdą go na ubraniach, w architekturze, a nawet w magicznych lodowych tworach Elsy.

Już na wczesnym etapie pracy nad filmem jego twórcy wiedzieli, że po ujawnieniu tajnego daru Elsy, dziewczyna wykorzysta magię do zbudowania majestatycznego pałacu lodowego. Jak opowiada producent Peter Del Vecho: „Wysłaliśmy kilku przedstawicieli zespołu produkcyjnego do znajdującego się w Quebecu Hotelu Lodowego. Ich zadaniem była obserwacja gry światła na śniegu i lodzie”.

Budowla ta powstaje co roku od nowa i stoi tylko przez cztery miesiące. Do jej stworzenia potrzeba 15 000 ton śniegu i 500 000 ton lodu. Grubość niektórych ścian przekracza 1 metr. „Jest tam zimno” – opowiada Chris Buck. „Światło słoneczne rozszczepiające się w lodzie jest niesamowite. Od kiedy to zaobserwowaliśmy, wiedzieliśmy, że pałac Elsy będzie spektakularny”.

Ale zadanie nie było łatwe. Jennifer Lee opowiada: „Nad opracowaniem technologii niezbędnej do zrealizowania jednego tylko ujęcia, w którym Elsa buduje swój pałac pracowało 50 ludzi. A jest ono tak skomplikowane, że każdą klatkę renderuje się przez 30 godzin. To jest doskonały przykład pracy, jaką zespół włożył w tę produkcję. I to naprawdę widać. Film jest naprawdę piękny!”.

OPISY POSTACI

Anna

Ma w sobie zdecydowanie więcej przebojowości niż gracji. To osóbką, która najpierw robi, potem myśli, ale jednocześnie trudno o kogoś cechującego się większym optymizmem i opiekuńczością. Jej największym pragnieniem jest odbudowanie utraconej więzi ze swoją siostrą Elszą. Kiedy Elsa przez przypadek uruchamia lawinę magicznych zdarzeń, w wyniku której królestwo Arendelle zostaje skute wiecznym lodem, Anna podejmuje się niebezpiecznej misji naprawy swego świata. Uzbrojona „wyłącznie” w odwagę, nieustępliwość i wiarę w innych dziewczyna wyrusza w podróż, by ratować swoje królestwo i rodzinę.

Elsa

Na zewnątrz Elsa emanuje pewnością siebie, wydaje się wyniosła i zdystansowana. To jednak tylko pozory. Elsa żyje w ciągłym strachu, albowiem skrywa pewną tajemnicę... Otóż od urodzenia obdarzona jest mocą tworzenia lodu i śniegu. Jest to zdolność tyleż przydatna, co ekstremalnie niebezpieczna. Dziewczyna żyje pod stałą presją wspomnienia chwili, gdy jej magiczna umiejętność nieomal doprowadziła do śmierci młodszej siostry, Anny. Od tego zdarzenia Elsa żyje w izolacji, nieustannie próbując

opanować swoją moc. Pewnego dnia w wyniku silnego wzburzenia emocjonalnego jej niezwykła moc wymyka się spod kontroli a całe królestwo spowija zima. Dziewczyna boi się, że staje się potworem i że nikt, nawet jej siostra, nie jest w stanie jej pomóc.

Kristoff

Typowy człowiek gór. To silny i mocno stąpający po ziemi mężczyzna, który w życiu kieruje się własnymi zasadami. Na pierwszy rzut oka wydaje się być samotnikiem, ale u swego boku ma zawsze najlepszego przyjaciela – lojalnego i strasznie wyleniałego renifera Svena. Kristoff para się wycinaniem bloków lodowych, które sprzedaje w królestwie Arendelle.

Sven

Renifer pociągowy o wielkim sercu, a jednocześnie lojalny przyjaciel Kristoffa. Pilnuje, by jego towarzysz był zawsze tym samym porządnym człowiekiem, którego zna i kocha. Udaje mu się to mimo, że nie potrafi mówić – porozumiewa się za pomocą znaczących parsknięć. Jego życie byłoby z pewnością idealne, gdyby tylko Kristoff przestał używać wymyślnego głosu renifera, wypowiadając się w imieniu Svena (tak jakby renifery rzeczywiście mówiły w ten sposób).

Hans

Przystojny książę z sąsiedniego królestwa, który przybywa do Arendelle na koronację Elsy, gdzie poznaje jej młodszą siostrę Annę. Dorastając w towarzystwie dwunastu starszych braci, Hans przyzwyczaił się do bycia niemal niewidocznym. Anna bardzo dobrze to rozumie. Chłopak jest mądry, spostrzegawczy i szarmancki. Obiecuje nigdy nie odsunąć się od Anny, tak jak zrobiła to Elsa. Być może to właśnie on jest tym, kogo szukała przez całe dotychczasowe życie.

Olaf

Jest dzieckiem magicznych mocy Elsy i najsympatyczniejszym bałwanem w całych górach otaczających Arendelle. Uwielbia się przytulać. Jego prostolinijność, otwartość i nieprawdopodobna umiejętność dzielenia się... na śnieżne kule w całkowicie nieodpowiednich momentach są źródłem wielu niezręcznych, aczkolwiek zabawnych sytuacji. Olaf ma też najbardziej nierealne marzenie na świecie. Ale przecież co go nie roztopi, to go wzmocni.

Książę Weselton

Swój niski wzrost rekompensuje arogancją. Chce za wszelką cenę zbliżyć się do nowo koronowanej królowej Elsy, oczywiście tylko do chwili, gdy jej trzymana w tajemnicy moc ujawnia się. Wtedy jako pierwszy nazywa ją potworem i stara się zbuntować królestwo przeciwko niej. Nie cofnie się przed niczym, aby objąć panowanie nad Arendelle.

Marshmallow

Ogromny bałwan zrodzony z magicznej mocy Elsy. Jest bezwzględny strażnikiem odpędzającym intruzów od jej lodowego pałacu. Mówi mało, ale za to jaki ma cios...

AKTORZY (POLSKA WERSJA JĘZYKOWA)

Anna Cieślak

Ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Teatralną w Krakowie w 2004 roku. Jej debiutem na małym ekranie była rola Julii Gajewskiej w serialu „Glina” Władysława Pasikowskiego (2003-2004), a filmowym – rola Tesi Kluger w filmie „Karol. Człowiek, który został papieżem” (2004). W tym samym roku dołączyła do obsady dramatu „Ono” Małgorzaty Szumowskiej, a w 2005 roku brawurowo zagrała pierwszoplanową rolę Marioli w polsko-luksemburskiej produkcji „Masz na imię Justine” Franco de Peny. Kreacja w tym filmie przyniosła jej wiele nagród w tym Nagrodę Prezydenta Gdyni za najlepszy debiut na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych. W latach 2005-2006 związała się z serialem „Egzamin z życia”, a rok później – z telenowelą „Na dobre i na złe” (do 2007). Powróciła też do roli Julii w serialu „Glina” (2007-2008) i pojawiła się w obsadzie „Czasu honoru” (2008). Zagrała kobietę w ciąży w komedii „Jak żyć?” Szymona Jakubowskiego, pojawiła się w roli córki Emila Fieldorfa „Nila” w „Generale Nilu” Ryszarda Bugajskiego (oba 2008) oraz wzięła udział w niezależnej produkcji Jacka Lusińskiego „Piksele” (2009). Kolejnym filmem z jej udziałem była adaptacja sztuki Aleksandra Fredry „Śluby panieńskie” w reż. Filipa Bajona (2010).

Czesław Mozil

Lider polsko-duńskiego zespołu „Czesław Śpiewa”. Pierwsze szlify muzyczne otrzymał w Duńskiej Królewskiej Akademii Muzycznej w Kopenhadze oraz w zespole „Tesco Value”. Polska usłyszała o nim w 2008 roku, wtedy to debiutanckim albumem „Debiut” zawojował polską scenę muzyczną, zdobywając uznanie zarówno branży muzycznej, jak i słuchaczy. 2010 rok to czas drugiego albumu – „POP”, który odniósł niemierny sukces. Po nagraniu dwóch płyt oraz ponad 500 zagranych koncertach muzyk zdecydował się na brawurowy melanz i w 2011 roku zasiadł w jury „X-Factor”. Telewizjowi tvn-owskiego talent show poznali go jako sprawiedliwego sędziego programowych potyczek oraz wrażliwego nauczyciela muzycznego smaku. Po tej telewizyjnej bitwie, przyszedł czas na kolejną płytę. Blisko 30 lat po uhonorowaniu Czesława Miłosza literacką Nagrodą Nobla, poetycki świat polskiego pisarza na nowo spotkał się z duchem Skandynawii i tak powstała płyta „Czesław Śpiewa Miłosza”.

Katarzyna Łaska

Od 1995 roku na scenie muzycznej. Grała m. in. w spektaklach: „Czarnoksiężnik z krainy Oz”, „Crazy For You”, „Fame” (Mabel), „Piotruś Pan” (Dorośła Wendy), „Grease” (Frenchy) i „Miss Saigon” (Kim), „Złe Zachowanie” i „West Side Story” (Marija) we Wrocławiu, w reż. Wojciecha Kościelniaka. Współpracuje z Teatrem Komedia, gdzie występuje w musicalu „Chicago” oraz z Kompanią Primavera w widowisku muzycznym „Kofta” granym gościnnie w Teatrze Buffo. Brała udział w wielu koncertach i programach telewizyjnych, m.in. „Dzieci Warszawy 1944-2004” z okazji 60-lecia wybuchu Powstania Warszawskiego oraz „Od Solidarności do Wolności” z okazji rocznicy wydarzeń sierpniowych z 1980 roku. gdzie wystąpiła z największymi gwiazdami polskiej sceny. Jej głos doceniany jest również w polskim dubbingu. Zagrała m. in. Arielkę w serialu „Mała syrenka”, Assanę w „Pamiętniku Księżniczki 2” i Mysię

w serialu „Bracia Koala”. Zaśpiewała piosenki do wielu filmów Disneya m.in. „Wielki powrót Piotrusia Pana”, „Księga dżungli 2”, „Mój brat niedźwiedź”. Była finalistką XXIII Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. W 2004 roku zdała egzamin eksternistyczny i uzyskała dyplom aktorski Związku Artystów Scen Polskich.

Paweł Ciołkosz

Aktor teatralny i filmowy. W 2007 roku ukończył Akademię Teatralną w Warszawie. Debiutował w „Trzech Siostrach” w reż. Nataszy Parry i Krystyny Jandy w Teatrze Polonia. Współpracował również z innymi warszawskimi scenami: Teatrem La M.ort, Teatrem Współczesnym, Och Teatrem oraz Teatrem Syrena. Od 2011 roku jest aktorem Teatru Polskiego w Warszawie. Występuje również w filmach i spektaklach Teatru Telewizji, a jego głos można usłyszeć w produkcjach radiowych i dubbingu wielu filmów fabularnych („Avengers”) oraz animacji („Lorax”, „Artur ratuje Gwiazdkę”). Ma na swoim koncie także role filmowe w „Torze” Krzysztofa Jankowskiego, „Braciszku” Andrzeja Barańskiego oraz „Generale” Anny Jadowskiej i Lidii Kazen. Grał także w serialach, m.in. w „Egzaminie z życia”, „Kryminalnych”, „Na Wspólnej”, „Ranczo” i „Wszystko przed nami”.

Grzegorz Kwiecień

Absolwent Akademii Teatralnej w Warszawie (2009). W Teatrze Narodowym zagrał gościnnie w przedstawieniu Jacquesa Lassall'a (Pan młody w „Umowa, czyli Łajdak ukarany”, 2009). Otrzymał Wyróżnienie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na XXVII Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi w 2009 roku. Od 2009 roku w zespole Teatru Narodowego. Na swoim koncie ma role filmowe: „Maraton tańca” (2010), „Enen” (2009), „Katyń” (2007) oraz serialowe: „Głęboka woda” (2013), „Czas honoru” (2011), „Ojciec Mateusz” (2009), „Teraz albo nigdy!” (2008), „Niania” (2007), czy „Klan” (2006). Swojego głosu użyczał w takich produkcjach jak: „Kopciuszek – inna historia” (2012), „Avengers” (2012), „Lorax” (2012), „Muppety” (2011), „Smerfy” (2011), „Kubuś i przyjaciele” (2011).

Dodatkowych informacji udzieli:

Karolina Kawecka
PR Coordinator WDSMP PL
Karolina.kawecka@disney.com
tel. +48 22 579 33 36